Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.
Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.
Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.
Письма приймають ся лишь франкованѣ.
Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.
Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 63. | Нинѣ: р. к. Кирила арх. Квирина | Завтра: Хрусанеа Корнилія | Середа 18 (30) марта 1892. | Всходъ солнця 5 г. 43 м.; заходъ 6 г. 27 м. Баром. 759 терм. + 20·0° + 8·4°. | Рôкъ II.

Хмары на політичнôмъ овидѣ.

Ледви що настала весна, якъ вже зъ нею стали насуватись досыть грôзнѣ хмары на політичнôмъ овидѣ и то рôвночасно зъ двохъ сторôнъ, зъ полудневого всходу и зъ заходу, зъ балканьского пôвострова и зъ Францiѣ. Зловѣщѣ тѣ хмары суть о тôлько хиба лишь менше застрашаючѣ, що лишь дуже мало або и зовсѣмъ не стоять въ звязи зъ теперѣшною ситуацією політичною.

На болгарскôмъ пôвостровѣ суть Болгарія, Сербія и Греція тыми державами, що наповняють цѣлу Европу не малою трѣвогою. Розумѣе ся, що якъ доси, такъ и теперь єсть головно Болгарія тою, що выкликуе занепокоєнє; то лишь на оправданє Болгариѣ можна сказати, що не она сама, зъ власнои волѣ пре до якогось заколоту, але пре єѣ до того сила обставинъ. Убійство аґента болгарского въ Константинополи, дра Вулковича, сталось причиною, котра пробудила въ Болгарахъ давну гадку повнои независимости. Колька днѣвъ тому назадъ розбиралась знову на радѣ болгарскихъ міністрôвъ справа убійства дра Вулковича и тамъ пôднесено такѣ факты:

Дня 24 лютого, коли то убито Вулковича, явили ся о 9 год. вечеромъ на россійскôмъ корабли „Царь" двѣ особы и завзвали капітана, щобы вôнъ ихъ якъ найскорше перевѣзъ до Россиѣ. Капітанъ не хотѣвъ того зробити, але коли они енерґічно на него напирали и сказали, що вôнъ дôстане наказъ зъ россійскои амбасады, тогды позволивъ имъ переночувати на корабли, а на другій день дôставъ дѣйстно приказъ вôдъ амбасадора Нелидова, абы ихъ вôдвѣзъ до Россиѣ. По полудни того дня вôдплывъ корабель до Одесы и станувъ тамъ вже 27 лютого. На обохъ тыхъ людей чекали вже въ Одесѣ три аґенты россійскои тайнои поліціѣ. Оба приѣхавшѣ зъ Константинополя люде були зъ роду Болгаре и давнѣйше вѣрники бувшого каваса при россійскôй амбасадѣ въ Софіи, якогось Сухорукова. Аґенты завели тыхъ двохъ Болгарôвъ до Путятова, давнѣйшого секретаря при россійскôмъ консулятѣ въ Филипополи, котрый перебуває въ Одесѣ и єсть тамъ начальникомъ панславістичного комітету для Всходу. На тѣ факты має правительство болгарске вѣрыдостойныхъ свѣдкôвъ.

Правительство болгарске постановило отже було повѣдомити о всѣмъ тѣмъ Порту и зажадати вôдъ неи ґарантiѣ, що на будуче она не буде терпѣти на своѣй земли людей, що выступають противъ безпечности Болгариѣ. Ба, правительство болгарске постановило було первѣстно выслати ноту до Порты, въ котрôй мало ѣй сказати, що коли она не зажадає вôдъ Россиѣ выданя Шишманова, котрый єсть турецкимъ пôдданымъ, то Болгарія буде мусѣла тогды пильнувати лишь своихъ интересôвъ, не оглядаючись на верховну державу. Не потреба чей нагадувати, що се значило бы проголошенє Болгариѣ самостôйною державою. Въ послѣдной хвили вôдступило правительство вôдъ сего намѣреня. Справа болгарска стоить отже теперь такъ, що треба ще лишь одного якого нерозважного кроку зô стороны Туреччины а Болгаре готовѣ вôдорвати ся зовсѣмъ вôдъ неи.

И въ Сербiи стає ситуація чимъ разъ бôльше запутана. Въ краю стає чимъ разъ бôльшій розладъ. Криза въ кабінетѣ ще не залагоджена и не знати, коли закончить ся, а ту настала вже и нова криза. Ото зачували, що реґентъ Бѣломарковичъ постановивъ подати ся до димісiѣ. Найбôльшій однакъ переполохъ выкликала въ цѣлôй Сербiи вѣсть, що король Миланъ постановивъ старати ся о пôдданьство россійске. Сербы мимо всеи теперѣшнои прихильности своєѣ для Россиѣ, не довѣряють ѣй и боять ся єѣ, а теперь налякались ще бôльше, що Миланъ готовъ интриґувати въ Россіи противъ Сербiѣ.

Въ Греціи ситуація непевна. Конфліктъ короля зъ Деліянісомъ, уступленє кабінету и утворенє нового, розвязанє парляменту, клопоты фінансовѣ и поголоски о абдикаціи короля, характеризують найлѣпше непевность положеня въ краю. Говорять, що король Юрій носивъ ся направду въ тою гадкою и хотѣвъ передати свою корону сынови, лишь его мати, даньска королева и его шуринъ, кн. Уельскій, вôдвели его вôдъ того.

Наконець высуваєсь ще на передъ и ситуація въ Франціи, котра має свôй зовсѣмъ окремый, спеціяльный характеръ. Тамъ проявляєсь чимъ разъ сильнѣйше рухъ анархістичный, зъ котрымъ вже правительство французске не може дати собѣ рады. Дінамітовѣ замахи оденъ по другôмъ въ Парижи, бійки и демонстраціи въ церквахъ здають ся вказувати на то, якъ колибъ въ Франціи наставала велика криза соціяльна, вôдъ котрои буде зависѣти, чи Франція устоить ся при республицѣ змѣняючи ще бôльше ладъ суспôльный, чи верне назадъ до монархістичнои формы. Судячи зъ того, що вже и леґітімісты зачинають переходити на сторону републики, можна бы думати, що републиканьска форма правитель-

---

9

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

Ґрафъ усмѣхнувъ ся до панѣ де Рошь и сказавъ:

— Що за неспокôйна дѣвчина!

— То ангелъ — вôдповѣла Французска.

— Впертый ангеликъ! Та нехай, буде мати характеръ.

Міся вертала весела зъ листомъ въ рупѣ и вже въ дорозѣ зъ великою цѣкавостію прочитала его.

— Я гнѣваюсь на тебе, татуню! дуже гнѣваюсь! Не сказати менѣ заразъ, що листъ прийшовъ! не дати менѣ его! А листъ такій цѣкавый! вôдъ Альфреда!

— Та вже его маєшь.

— Теперь, коли его майже силомôць тобѣ выдерла! Вже вчера повинна я була его мати.

И она погрозила батькови пальчикомъ.

— Побачишь, тату, що я тобѣ зроблю!

— Ну, що таке?

— Всѣ твои замѣры знѣвечу, Альфреда не схочу — и....

Ту нахилилась она до уха ґрафа и шепнула.

— Пôду замужь, якъ панѣ Д....

Батько удавъ, що смѣє ся, але самъ цѣлый почервонѣвъ.

— Роби собѣ, серденько, якъ хочешь. Ты знаєть, якъ я тебе люблю и що тобѣ не вмѣю въ нѣчôмъ спротивитись. Ты дармо вмавляєшь въ мене, що я мавъ якѣсь замѣры, коли я не мавъ нѣякихъ.

— Ото добре! Отже ты не признаєшь ся?

— Я не знаю нѣчого.

— Ты не призначивъ Альфреда для мене?

— Алежь нѣ! — вôдповѣвъ невдоволеный ґрафъ.

— Беру тебе за слово.

— Якъ хочешь! — позваляю тобѣ.

Пôдчасъ тои розмовы отець бувъ очевидно склопотаный и чимсь змѣшаный. Тымчасомъ Міся дочитувала цѣкаво листъ Альфреда.

— Єсли вôнъ такій холодный чоловѣкъ и невмѣру кречный, якимъ являєсь въ листѣ, то пропавъ! — сказала она, кидаючи листъ. — Нѣчо, тату, не буде зъ твоихъ замѣрôвъ. — Взяла знову листъ зô стола до рукъ и глянула на него пѣкаво.

— А! — сказала — и нѣчого не пише менѣ про мого протеґованого.

— Про кого? — кисло спытавъ ґрафъ, хочь добре знавъ, що говорила про сироту Остапа.

— Якъ то? про кого? Про товариша подорожи.

— Товариша! — сказавъ отець — я жадного товариша не знаю. Може слуга.... — додавъ зъ притискомъ.

— Отже ты и пана Остапа числишь до слугъ?

— И Остапка — вôдповѣвъ ґрафъ.

— Тату, любый тату, не роби менѣ такои прикрости!

— Не розумѣю тебе!

— У тебе тôлько старыхъ пересудôвъ.

Ґрафъ здвигнувъ згôрдно плечима

— Я не жартую! Альфредъ не пише про него нѣчого, — говорила Міся, перебѣгаючи листъ очима.

— Щожь мавъ писати?

— Ай, яка я цѣкава, яка я цѣкава! Буде се хочь одна особа незвычайна въ нашôмъ товариствѣ, щось оригінального, нового.

— Въ нашôмъ товариствѣ! — пôдхопивъ ґрафъ гнѣвно єѣ слова. Але Міся не зважала на се и кôнчила:

— Щось ексцентричного, незвычайного, — сирота, хлопъ, выхований инакше, нѣжь хлопы звычайно бувають, поставленый въ такъ дивнôмъ ...

— А! бôй ся Бога! не можу довше выдержати! — скрикнувъ отець — Що дивного! що ексцентричного? Сирота, хлопъ, зъ котрого зроблю цирулика въ моихъ добрахъ и по всѣмъ!

ства въ Франціи станула вже досыть крѣпко въ народѣ, але зъ другои стороны треба й то мати на увазѣ, що анархістичный рухъ не остане безъ реакціѣ и длятого можна сподѣватись, що коли правительство французке завчасу не зломить того руху, то настане въ краю криза суспôльна, котра легко буде могла вплынути на змѣну формы правительства.

Соймъ краєвый.

14. Засѣдане Сойму зъ дня 16 (28) марта 1892 р.

Изъ спису петицій вôдчитано мѣжь иншими: петицію Выдѣлу повѣт. въ Бучачи о управильненє продажи соли; — Выдѣлъ повѣт. въ Станиславовѣ о зарядженє противъ покутныхъ писарôвъ; — громада Бережаны о прискоренє будовы зелѣзницѣ зô Стрыя черезъ Бережаны до Тернополя; — кôльканацять громадъ о запомогу въ наслѣдокъ голоду; — Выдѣлъ повѣт. въ Збаражи о запомогу для загроженои голодомъ людности тамошного повѣту. — Загаломъ вплынуло доси 1442 петицій.

Пос. Сѣчиньскій пôдпиравъ петицію Выдѣлу повѣтового въ Збаражи о помôчь для населеня загроженого голодомъ. Зъ огляду, що въ петиціи выказано статистично величину нужды, то просивъ о. Сѣчиньскій, щобы палата ухвалила вôдчитати цѣлу петицію на сѣмъ засѣданю. Пôсля долученого до петиціѣ выказу потреба повѣтови 2 500 кôрцѣвъ збôжа на засѣвы, що представляє вартôсть 12.000 зр. крôмъ поживы. Петицію передано комісіи буджетовôй.

Комісарь правительственный вôдповѣдавъ на интерпеляцію внесену пос. Жардецкимъ въ справѣ вынагороды за ґрунты на войсковôй потребы въ повѣтѣ ланцутскôмъ. Поясняючи справу, якъ то она переходила рекурсы и инстанціи, повѣдомивъ, що вже міністерство єѣ полагодило и наказало выплатити 7560 зр. за взятѣ на власнôсть ґрунты и 1219 зр. за ґрунты занятѣ на хвилевôй потребы.

На интерпеляцію пос Крамарчика вôдповѣвъ комісарь правительственный, що коли покажесь потреба, то зниженє перевозовои тарифы для продуктôвъ, везеныхъ въ стороны дôткненôй голодомъ, буде продовжене.

Зъ порядку дневного передано справозданє Выдѣлу краєвого, въ справѣ удѣленя громадѣ мѣста Перемышля управненя до побору оплаты громадскои вôдъ чиншѣвъ найму, комісіи адміністраційнôй.

Пос. Телишевскій мотивувавъ свое внесенє въ справѣ признаня дорôгъ громадскихъ зъ Турки до Лютовискъ и зъ Бôринѣ до Тухольки за краєвй. Бесѣдникъ пôднѣсъ, що турчаньскій повѣтъ заплативъ вôдъ 1876 р. до скарбу краєвого 465.000 зр. титуломъ додаткôвъ краєвыхъ, а взявъ лишь 2191 зр. запомоги на 3-кільометрову дорогу. Внесенє се передано комісіи дороговôй.

Пос. Козловскій мотивувавъ свое внесенє въ справѣ замкненя румуньскои границѣ для худобы и опѣки надъ рôльництвомъ и промысломъ при нагодѣ переговорôвъ въ справѣ угоды торговельнои зъ Сербією.

Членами рады надзорчои Банку краєвого, выбрано пп.: бар. Адольфа Бруницкого и Кароля Шаєра.

По сѣмъ наступило справозданє комісіѣ буджетовои изъ справы реорґанізаціѣ вôддѣлу концептового въ Выдѣлѣ краєвôмъ. Комісія вносила знесенє посады кодифікатора и однои посады концепіста, а утворенє 1 посады радника, 3 посадъ асистентôвъ и 6 новыхъ посадъ аплікантôвъ по 600 и 300 зр. адъютумъ при рôвночаснôй редукціи дієтарѣвъ. Рôвночасно вносила комісія, щобы дотеперѣшнй концепісты называли ся віце-секретарями, а асистенты концептовй — концепістами. Внесенє комісіѣ принято.

Дальше слѣдувало справозданє комісіѣ буджетовои о преліминари краєвого фонду школьного на 1892 р. Комісія вносила ухвалити выдатки въ сумѣ 1,279.034 зр., а доходы въ сумѣ 192.958 зр.

Въ загальнôй дискусіи промавлявъ пос. о. Ковальскій и зазначивъ, що єсть за католицкимъ характеромъ школъ. При тôмъ звернувъ ся бесѣдникъ до Є. Екси. п. Намѣстника и заявивъ, що духовеньство католицке не зрѣкаючись зъ правъ приналежныхъ католицкôй церквѣ, зумѣє ушанувати державу и буде завсѣгды держатись законôвъ. — Пос. Ґерасимовичъ выступивъ въ оборонѣ учителѣвъ и просивъ краєву Раду школьну, щобы она не ставила нѣякихъ перешкодъ учителямъ, котрй беруть на себе якесь побôчне занятє, котре не противить ся достоиньству стану учительского. — Пос. Сѣчиньскій доказувавъ, що громада и обшаръ дворскій повиннй однаково платити на школы. — Пос. Антоневичъ промавлявъ за вѣроисповѣдною школою. — Пос. Щепановскій годивъ ся зъ поглядами пос. о. Сѣчиньского и поставивъ опôсля внесенє, поручаюче Выдѣлови краєвому, щобы вôнъ предложивъ проєктъ зрôвнаня престацій школьныхъ обшарôвъ дворскихъ зъ громадскими.

Пос. Козебродскій поставивъ резолюцію, взываючу правительство, абы оно признало судьямъ присяжнымъ кошты подорожи и удержаня. — Пос. Телишевскій ставивъ внесенє, взываюче правительство, щобы оно выбудувало державну дорогу, ведучу черезъ Турку на Угорщину. — На тôмъ закôнчено засѣданє.

Допись.

Вôдъ Микулинець!

(Помôчь для школьнои молодежи).

Будучи въ Микулинцяхъ на ярмарку зайшовъ я до тамошного управителя школы п. Р., абы дещо зô свого господарства заасекурувати, бо я знавъ, що вôнъ бувъ аґентомъ краковского Товариства взаимныхъ убезпеченъ. Теперь же вôнъ чомусь зрезиґнувавъ. А було намъ околичнымъ людямъ зъ нимъ добре, бо бувъ приступный, выставлявъ намъ рускй полицы и такй бляшки намъ дававъ. Бувши отже у него въ канцелярін, побачивъ я тамъ пороблене чобôтки для дѣтей школьныхъ. Питаю отже: Певно тотй чобôтки казавъ зробити выдѣлъ Читальнѣ, котрый — якъ ґазеты голосили и запрошеня посвѣдчали, уладжувавъ въ лютôмъ с. р. вечерокъ вокально-декламацийнй въ користь убогои молодѣжи школьнои. — Вôдповѣдь була противна, позаякъ тотй чобôтки були справленй заходомъ дра Брудзінского, бурмістра и презеса касина тамошного, котрый вôдъ цѣлои интеліґенціѣ зôбравъ датки замѣсть розсылания новорôчныхъ желань и купивъ для бѣднои молодѣжи ажь 14 паръ чобôтокъ. Думаю добра и похвалы достойна рѣчь! А въ Микулинцяхъ єсть ще крôмъ того и товариство „Помôчь“ для убогои молодѣжи школьнои, котре що року приодѣває до трицятеро дѣтей убогихъ, безъ рôзницѣ народности и пола, въ всѣлякого рода убранє. Такожь похвальна и дуже користна институція! Гадаю собѣ: тажь о такôй мѣсцевости, що дѣлає такъ много для добра свого молоденького поколѣня, треба бы написати до „Народ. Часописи“, най и ширшій свѣтъ о тôмъ дôзнає ся. Дежь то другу мѣсцевôсть знайти, щобы начальникъ громады, товари-

---

— Альфредъ писавъ, що вôнъ докторомъ.

— То все одно! — байдужно додавъ ґрафъ — докторъ, цирулик, — дамъ єму кôлька сотъ золотыхъ й конець! О чôмъ ту говорити такъ широко!

Міся дивилась на батька.

— Добре кажешь, — перебила она єму мову — та не говори про се скорше, поки єго не побачишь. Може вôнъ не цирульникомъ буде! Тогды....

— Тогды буде тымъ, чимъ єму скажу бути — сказавъ ґрафъ.

Побачимо, тату! Та я страшно бы бажала найти въ нѣмъ щось незвычайного! Вы всѣ, коханый тату, не выймаючи нѣ мене, нѣ тебе, нѣ тыхъ, що зъ нами живуть, такй звычайнй, такъ знакомй! Менѣ навкучилось се наше одностайне шнурованє товариство: зимне, блѣде и вчерашне, тôлько вôдгрѣванє що дня.

Ґрафъ усмѣхнувъ ся до мовчки сидячои панѣ де Рошъ.—Подякуймо за комплементъ!—сказавъ.

— О! то тôлько щира правда! — живо сказала Міся.

— То мы такй скучнй!

— Та мимо того я васъ люблю. Але правда передовсѣмъ, якъ тй гладкй улички огороду. Дуже выгôднй, гарнй, та скучнй, бо одностайнй.

— Отже ты волѣла бы...

— Зелену мураву, твердый камѣнь, болотнисту стежку; взагалѣ щось нового.

— Горяча голова! сказавъ ґрафъ.

Міся нахилилась до батька и примилюючись до него, сказала:

— Щожь робити? Не можу бути иншою; яка я, такою мене вважай.

— Не конче такъ!

— Зовсѣмъ такъ. Ты мене такъ пестивъ, що я стала такъ самовôльною, такъ свавôльною, — коли хочете знати!

— Отъ сказала! — злосливо сказавъ ґрафъ.

— Добре, але якою єсмь, такою все буду. Правда, панѣ?

— То зле... вôдозвалась помалу панѣ де Рошъ.

— Чому зле?

Французка замовкла и задумала ся.

— Ото! моя люба де Рошъ — то правдива загадка!

— Бажаю тобѣ, щобы тобѣ все те загадкою остало.

— Я сподѣюсь, що вôдгадаю, чому кажете, що „то зле“.

При тыхъ словахъ засмѣяла ся Міся, показуючи бѣленькй зубы, и казала камердинерови забирати снѣданє. Ґрафъ ставъ знову читати ґазету, якъ здавалось, дуже уважно. Міся встала и отворила склянй дверѣ на ґанокъ.

— Ще не горячо— вôдозвалась по французски, втягаючи въ себе воздухъ. — Панѣ де Рошъ, пôйдете перейтись по городѣ?

— Дуже радо.

Ґрафови подали люльку турецкого тютюну на довгôмъ ясминовôмъ цибусѣ.

Обѣ панѣ вышли помалу; выразъ лиця Михайлины скоро змѣнивъ ся. Ледви вôдôйшла вôдъ батька и остала зъ панею де Рошъ, сейчасъ споважнѣла (не стративши однакъ притôмъ своєи живости), а коли трохи вôдôйшли, сказала.

— Отже годѣ, дорога Софіє, мого доброго батька навернути. Що дня те саме, що дня надармо! Скажи менѣ, чи такъ кожде пересвѣдчене въ чоловѣцѣ закорѣнить ся и розросте ся, що нѣякою силою потôмъ єго не вырвешь?

— Отъ и доброго порôвнаня ты ужила— вôдповѣла Французка — Се справдѣ такъ, пересвѣдченя мовь ростины засѣвають ся, закорѣнюють ся, такъ що выполоти ихъ годѣ! Але не дивуймо ся: молодôсть, довге житє, приставанє зъ людьми тои самои думки зробили твого батька такимъ, якимъ єсть.

— Отже треба єго навернути.

— Годѣ.

— Сумно то сказати: годѣ. Вôнъ же такій чесный, добрый чоловѣкъ, таке золоте серце має!

(Дальше буде.)

ство окреме а крôмъ того и тов. Читальнѣ займали ся тымъ, щобы помогти убогôй дѣтворѣ до користаня зъ добродѣйства науки шкôльнои. Пôсля слôвъ п. Р. було доходу зъ уряджeного вечерка надъ 65 зр., бо навѣть були датки и вôдъ такихъ особъ, котрî на вечерку не були и бути не могли. Забава та була чисто мѣщаньска, а на нѣй явила ся була вся мѣсцева интелиґенція, навѣть кôлька осôбъ изъ замѣсцевои. Якъ бы числити выдатковъ на 15 до 20 зр. то зôстане на цѣли Читальнѣ зъ 15 зр. а для бѣдныхъ 30 зр. Красный грôшь! — *Сусѣдъ.*

Переглядъ политичный.

Зъ Вѣдня доносять, що Рада державна буде скликана дня 26 або 27 цвѣтня на трытыжневу сесію.

Ческа комісія угодова вôдбула вчера тригодинну нараду, на котрôй Герольдъ заявивъ, що Молодочехи згодять ся на угоду, але въ границяхъ ческого права державного. Въ пятницю вôдбуде ся голосоване надъ внесенями комісіѣ.

Въ наслѣдокъ недуги президента россійскои рады міністрôвъ обнявъ президію міністеръ просвѣты Деліяновъ.

Въ Парижи наставъ въ наслѣдокъ послѣдныхъ замахôвъ дінамітовыхъ великій переполохъ. Особливо побоюють ся люде дня першого мая. Сконстатовоно, що бомба пôдложена при улици Клїші мала въ собѣ 3 до 5 кільо дінаміту. Пôдъ касарнею жандармеріѣ въ Изрі коло Парижа найдено руры наповненй дінамітомъ и зъ пригаслымъ лютномъ.

Въ церквѣ въ Бельвіль прийшло оногды до великои бійки межи анархістами а людьми зôбраными на реколекція. Поліція не могла дати собѣ рады, хочь въ церквѣ погашено свѣтло. Анархісты вернули були до церкви зъ запалеными свѣчками. Єсть то вже другій выпадокъ великои бійки въ церквѣ въ Франціи.

Въ бѣлградскихъ кругахъ дипльоматичныхъ говорять, що россійскій амбасадоръ въ Парижи повѣдомивъ короля Миляна, що царь позволивъ єму приняти россійске пôдданьство и що вôнъ буде дôставити 4000 рублѣвъ мѣсячнои запомоги.

Новинки.

Львôвъ дня 17 (29) марта

— **Громадѣ Чуперносôвъ** въ повѣтѣ перемышляньскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь на будову школы 100 зр. запомоги.

— **Именованя.** Ц. к. галицка Дирекція скарбова заимонувала контрольорôвъ податковыхъ Кароля Дзюру и Константина Роєцкого поборцями податковыми въ IX. кл. ранґи; адъюнктôвъ податковыхъ, Юлія Равского и Теодора Козлова, контрольорами податковыми въ X. кл. ранґи и вкôнци провізоричного адъюнкта податкового Иосифа Куманецкого и практикантôвъ податковыхъ Ивана Лигашевского и Мойсея Шільдкравта податковыми адъюнктами въ XI. кл. ранґи.

— **Стіпендіи для учителѣвъ середныхъ шкôлъ.** Є. Вел. Цѣсарь зôзволивъ на преліміноване що року, почавши вôдъ 1893, на разѣ на 3 роки квоты 10.000 зр. зъ фондôвъ державныхъ яко стіпендіи для учителѣвъ середныхъ шкôлъ на подорожи науковî до Греціѣ и Италіѣ Стіпендіи тî будуть наданî перший разъ въ 1893 р. и призначенî суть для професорôвъ и суплентôвъ, котрî удѣляють науку фільольоґіѣ або исторіѣ. Подорожи тî будуть вôдбувати ся пôсля пляну міністерствомъ потверджeного въ часѣ лѣтного курсу, на котрый то часъ стіпендисты одержать вôдпустку, однакъ платню свою будуть побирати, а по подорожи будуть обовязанî предложити міністерству своє справоздане. Стіпендіи выносити мають 800 до 1050 зр.

— **Презенту на парохію** Тисавицю, дек. жукотиньского, епархіѣ перемыскои одержавъ о. Петро Княжиньскій.

— **Конкурсъ** на парохію Солуковъ еп. львовскои розписаный зъ речинцемъ 19 мая с. р.

— **Именованя и вôдзначеня духовнî.** Перемыска консисторія именувала своими титулярными радниками зъ правомъ носити вôдзнаки крилошаньскî оо.: Ивана Стрыйского, ц. к. капеляна войскового въ Перемышли; Ивана Матковского, пароха Ясенки замковои, Мих. Єднакого пароха Хриплина, епархіѣ станіславôвскои. Львôвска консисторія надала архієрейскî грамоты похвальнî зъ правомъ уживаня експозиторіѣ крилошаньскихъ оо.: Василеви Небыловцеви, пароховi Перегиньска и Анат. Долиньскому, пароховi Якторова.

— **У Є. Експ. Пана Намѣстника гр. Бадеиього** вôдбувъ ся минувшого четверга обѣдъ, на котрый були запрошенî члены краєвого Выдѣлу деякî послы и иншî достойники, а мѣжь ними зъ Русинôвъ: Дръ. Дамянъ Савчакъ, и послы о. Мандичевскій и Ксенофонъ Охрымовичь.

— **На фондъ стіпендійный** имени бл. п. дра Олександра Огоновского для убогихъ рускихъ правникôвъ въ Львôвскôмъ університетѣ зôбравъ п. В. Яворскій зъ Нового Санча 22 зр. и переславъ до Львова.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Пôдгайцяхъ зъ громадъ сѣльскихъ розписаный на день 4 мая с. р.

— **Женщина лѣкарь.** Въ Долѣшнôй Тузли въ Боснѣ вôдбула ся церемонія наданя перший разъ правительственнои посады лѣкарцѣ, паннѣ Аннѣ Баєръ родомъ зъ Чехъ. Присягу вôдъ неи вôдобравъ радникъ правительственный, Буковичь, въ присутности всѣхъ урядникôвъ, и въ своѣй промовѣ пôднѣсъ значѣне лѣкарки для загального добра, споминаючи заслуги міністра Каляя, котрый признавъ, що жѣноча помôчь лѣкарска потрѣбна передовсѣмъ въ тыхъ краяхъ, де звычай або релиґія забороняють женщинѣ звертати ся о помôчь до лѣкаря мущины. Духовный, магометанинъ Муфті, просивъ представити себе паннѣ Баєръ, щобы выразити ѣй свою радость зъ нагоды єѣ приѣзду до Босны. Торжество закôнчилось спôльнымъ обѣдомъ. Панна Баєръ єсть донькою пивовара въ Чехъ; женьску школу скôнчила въ Празѣ а університетъ въ Циріху.

— **Прорване греблѣ.** Зô Зборова доносять, що тамъ дня 23 с. м. прôрвала вода изъ ставу на рѣцѣ Стрыпѣ греблю понизше млына. Выпадокъ сей повтаряє ся вже другій разъ, рôкъ по роцѣ.

— **Въ справѣ крадежи въ церквѣ** въ Зашковѣ пôдъ Львовомъ, арештували поліційнî ревізоры, Шляфенберґъ и Фішеръ, спôввинныхъ въ тôй крадежи, Юрія Газа, Анну Дарневичь, Вікторію Малецъ и Піонтковску, та вôдобрали вôдъ нихъ покраденî тамъ коралѣ и квоту 118 зр.

— **Скаженый песъ.** Въ повѣтѣ выжницкôмъ (на Буковинѣ) появивъ ся скаженый песъ, за одинъ день перебѣгъ кôлька мѣсцевостей повѣту, нападавъ на людей и звѣрять и страшно ихъ калѣчивъ. Число жертвъ доси ще не знане, въ власнои волѣ зголосили ся ще лишь 4 особы, усѣ зъ Выжницѣ; суть то самî купцѣ: Мошко Шарфъ, Гершь Иварикъ, Сайде Розенберґъ и Гершь Малєръ. На телеґрафічне повѣдомлене о выпадку прозпорядивъ резидентъ краю, гр. Паче сейчасъ выслати покалѣченыхъ до дра Бабеша въ Букарештѣ За иншими покалѣчеными слѣдить жандармерія. Пса убили и пересвѣдчились, що вôнъ бувъ дѣйстно скаженый.

— **Утеча купця.** Зъ Бродôвъ утѣкъ тамошный торговельникъ дерева, Едв. Гольдштайнъ, допустившись многихъ обманьствъ. При обманьствахъ тыхъ на значну шкоду многихъ особъ зъ Галичины помагали єму деякî „приятелѣ", котрî й выстарались для него о паспортъ и улекшили утечу. Ґольдштайна арештували въ Дубнѣ въ Россіи, однакъ по трохъ дняхъ вôнъ утѣкъ въ вязницѣ а теперь розôслано за нимъ гончî листы и наложено нагороду за єго прихоплене въ квотѣ 100 зр. Одну фірму брôдску обмануvъ Ґольдманъ на 55.000 зр.

— **Утекла.** Иосифъ А., майстеръ ковальскій, пошукує своєѣ жѣнки, котра утекла зъ дому ще 25 с. м. а доси не повернула. Дотеперѣшнî пошукуваня показали ся даремнî, тому опущеный та збѣдканый мужь повѣривъ вôднайдене своєѣ згубы поліціѣ.

— **Смерть пôдъ колесами льокомотивы** Дня 23 марта выгнала мати Евдокія Кушнета въ Гаѣвъ старобрôдскихъ свого 24-лѣтного сына Ивана зъ бохонцемъ хлѣба изъ дому, а старшій братъ єго выдеръ ще у Ивана 10 зр. и нагнавъ. Въ розпуцѣ Иванъ розпрощавъ ся зъ свояками и ровесниками та пôшовъ до Старыхъ Бродôвъ до свого вуйка, Филимона Сокалюка, однакъ не знайшовши и тамъ захисту, пôшовъ до другого вуйка Василя. Василь, идучи спати, казавъ Иванови стягнути зъ себе чоботы и позволивъ єму повечеряти зъ челядю. Иванъ зъѣвши троха редьки, пôшовъ на недалекî шины зелѣзницѣ и кинувъ ся пôдъ колеса повертаючого въ Россіѣ поѣзду. Колеса перетяли Ивана на двѣ половины такъ, що пôвъ жолудка зъ ногами а пôвъ жолудка зъ головою лежали вôдъ себе окремо. Иванъ бувъ сыномъ богатыхъ родичѣвъ и въ дитиньства ще бувъ любчикомъ свого покôйного дѣда, Ивана Сокалюка, богача на усю Брôдщину. Се було й причиною, що Ивана зненавидѣла мати и єго братъ Николай, котрый оженивъ ся минувшого року, захопивъ цѣле господарство въ свои руки а зъ Иваномъ дуже погано обходивъ ся. (Гал. Р.)

— **Самоубійство.** Въ Перемышли застрѣливъ ся капітанъ I. кл. вôдъ артілєріѣ Фрид. Альтенбурґеръ зъ Ярослава.

Зъ ненависти. Въ громадѣ Недєшь на Угорщинѣ убила сими днями одна жѣнка другу, якъ здає ся, зъ ненависти. Тамошный почтмайстеръ Лямберковичь оженивъ ся передъ рокомъ зъ любови зъ одною сиротою а до того ще й бѣдною дѣвчиною. Сестра почтмайстра, Ирма ненавидѣла свою братову, але здавало ся, що по якôмсь часѣ погодила ся зъ нею и жила въ приязни. Ажь ось оногди явила ся Ирма у молодои жѣнки свого брата и пôдчасъ розмовы пхнула єѣ ножемъ въ груди. Братова выбѣгла зъ ножомъ въ ранѣ на улицю и тутъ упала трупомъ, а пôдчасъ того Ирма зарѣзала въ комнатѣ двомѣсячну дитину брата а вôдтакъ себе.

† Посмертнî вѣсти.

Александра зъ Малярkевичѣвъ Скобельска жѣнка о. Іос. Скобельского, сотрудника въ Дорожевѣ, померла дня 17 марта въ 23 роцѣ житя. — Вѣчна ѣй память!

Господарство, промыслъ и торговля.

Станъ засѣвôвъ. О скôлько доси видко, метеорольоґи вгадали погоду. Въ цѣлôй монархіи нашôй настала вôдъ кôлькохъ днѣвъ якъ найкрасша погода, а въ многихъ краяхъ снѣги вже зовсѣмъ щезли зъ поля. Лишь въ пôвнôчныхъ сторонахъ, до котрыхъ и нашъ край зачисляєсь, лежать ще снѣги и хоронять осѣннî засѣвы вôдъ весняныхъ вѣтрôвъ та нôчныхъ приморозкôвъ. Зъ тыхъ краѣвъ въ Австріи и Угорщинѣ, де вже снѣги позлазили, надходять вѣсти, що засѣвы показують ся загально добре, декуды они навѣть дуже добре перезимували; лишь рѣпакъ мѣсцями хибивъ и треба буде єго переорювати. Впрочôмъ станъ засѣвôвъ єсть вдоволяючій. Раннî засѣвы осѣннî, пшеницѣ и жита, розвинулись сильно и показують ся дуже красно; пôзнѣйшî вже въ осени потерпѣли трохи вôдъ посухи та мышей, такъ, що показують ся плѣшѣ, впрочôмъ выглядають добре и красно зеленѣють ся. Позаякъ земля черезъ зиму набрала досыть вогкости, то єсть надѣя, що засѣвы будуть дальше добре и красно розвиватись, тымъ бôльше, що погода въ другôй половинѣ сего мѣсяця дуже добре сприяє. Робота около весняныхъ засѣвôвъ пôшла въ послѣдныхъ дняхъ скорымъ ходомъ, а въ захôдныхъ и полудневыхъ сторонахъ монархіѣ стоить вже въ повнôмъ розгарѣ. Изъ заграницѣ нема ще доси точныхъ вѣстей о станѣ засѣвôвъ и о тôмъ, якъ засѣвы перезимували, бо поля суть ще пôдъ снѣгомъ, а вôдтакъ господарѣ хотять ще кôлька днѣвъ перечекати, щобы можна щось певнѣйшого сказати. Взагалѣ можна лишь то сказати, що у всѣхъ краяхъ особливо же въ Нѣмеччинѣ нѣхто не нарѣкає на станъ засѣвôвъ, а въ Франціи, Анґліи и Голяндіи суть они зовсѣмъ хорошî.

Телеграмы.

Трієстъ 29 марта. Арештовано одного робôтника Италіянця, котрый вѣзъ зъ собою зъ Греціѣ 8 набоѣвъ дінамітовыхъ.

Парижь 29 марта. Парляментъ ухваливъ законъ о карѣ смерти за замахи дінамітовî.

Букарештъ 29 марта. Правительство наказало всѣмъ еміґрантамъ болгарскимъ выноситись зъ краю.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

... печатнû ... пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.